

Proslava 100. rođendana

Dakako, pitanje korištenja Salona Galić samo je jedno od tekućih tema u HULU-u od kojih je najvažnija proslava 100. godišnjice Salona. – Važnu obljetnicu planiramo obilježiti putem nekoliko ključnih inicijativa – kaže Ana Bratić, predsjednica HULU-a. – Prva inicijativa je izdavanje monografije koja je već dvije godine u pripremi. Monografija će detaljno istražiti povijest Salona Galić, ističući njegovu ulogu u splitskoj i hrvatskoj umjetničkoj sceni. Uključivat će znanstvene i stručne tekstove autora te obilnu dokumentarnu građu. Paralelno s monografijom,

planiramo u suradnji s Galerijom umjetnina organizaciju izložbe posvećene Salonu Galić, njegovom utemeljitelju i povijesti Salona. Izložba će se otvoriti u svibnju, koji je rođendanski mjesec Salona Galić te će prikazati značajnu povijest Salona. Autorice izložbe su dr. sc. Sandi Bulimbašić i ravnateljica Galerije umjetnina Jasminka Babić. Također, planiramo seriju predavanja tijekom cijele godine koje će voditi autori monografije, pružajući dubinske analize različitih aspekata povijesti Salona Galić – naglašava Ana Bratić.

Predsjednica HULU-a Ana Bratić kaže da je problem odsustva ugovora za Salon Galić postavila kao prioritet te da je HULU napokon u procesu reguliranja odnosa

Ana Bratić, nova predsjednica splitskog HULU-a

JAKOV PRKIĆ/CROPIX

prostoru – kaže Ana Bratić. Moramo priznati, poprilično pitijaska izjava, iznenađujuće suzdržana za organizaciju koja okuplja umjetnike, njih gotovo 500. Podjednako zagonetan odgovor smo dobili i iz Grada koji, evo, četiri godine nikako da nađe pola sata vremena za sastaviti, ili, zašto ne, kopirati jedan običan ugovor o korištenju, posebno imajući na umu da HULU uredno izvršava sve svoje obveze spram Grada. “Svjetski smo iznimne važnosti i kvalitete programa koji Hrvatska udruga likovnih umjetnika Split već dugi niz godina pruža u području kulture i kulturnog razvitka grada i građana grada Splita”, priopćili su nam iz Ureda Grada. – Isto tako, vodeni smo i činjenicom dugogodišnjeg kvalitetnog korištenja prostora i to prvenstveno u svrhu radi koje je taj prostor i dan na korištenje udruzi, a posebno radi promicanja i zaštite struke i likovne kulture te koji se posljedično nametnuo kao centralna točka koja okuplja sve likovne umjetnike s područja grada Splita – kažu u Banovini. – Pitanje korištenja gradskih prostora pravno je pitanje koje ovisi o ispunjavanju zakonom propisanih uvjeta i uvjeta propisanih aktima koje je donio Grad u svrhu reguliranja dodjele i korištenja prostora u vlasništvu Grada – dodaju iz Banovine. – Takvu proceduru dužni smo provesti, u intere-

Ovo pitanje otvoreno je još od mandata Andre Krstulovića Opere, a umjetnici su Podrume izgubili u mandatu Ive Baldasara, odakle su posljednji tragovi pometeni nedavno

su Grada, ali i korisnika, kojima ćemo u cijelom postupku osigurati svu potrebnu pomoć i s kojima smo u komunikaciji kako bi se odnos

regulirao na obostrano zadovoljstvo. S udrugama, posebno onima od iznimnog kulturno-umjetničkog značaja za grad, imamo partnerski odnos i izvrsnu suradnju i tako će biti i u budućnosti – ističu u Banovini.

Dvije opcije

No što ovo zapravo znači? O kakvoj “proceduri koju treba provesti” je uopće riječ? Nažalost, na ova pitanja smo odgovore morali potražiti neslužbenim kanalima pa tako saznajemo da su u igri dvije opcije – neposredna dodjela Salona Galić Hrvatskoj udruzi likovnih umjetnika, o čemu bi zadnju riječ trebalo imati povjerenstvo koje bi upravo u tom smislu trebalo biti osnovano, a druga opcija je javni natječaj. I kod jedne i kod druge opcije, međutim, HULU mora ispuniti određene uvjete, kao da proteklih šezdeset godina i nije bio i ostao uzoran korisnik Salona Galić i kao da upravo HULU nije pravi i jedini izraz posljednje volje Ivana Galića.

U HULU-u dozu optimizma učvršćuje činjenica što je Salon Galić odlukom Ministarstva kulture zaštićen kao kulturno dobro te je zaštićeno i njegovo ime i njegova namjena, galerijsko-umjetnička. Međutim, pravne cjepidlake lako će naći rupu u toj zaštiti – ta zaštita, naime, ne obuhvaća HULU kao što ne obuhvaća i nijednu drugu pojedinačnu umjetničku udrugu, makar ona bila najmasovnija i najdugovječnija. Pravne cjepidlake, ukratko, vrlo dobro znaju da bi u uvjetima javnog natječaja svaka udruga – a ima ih! – mogla postati takmac u bitki za Salon Galić. A onda... Onda je sve moguće, što, iskustvo nas uči, izaziva još veću bojazan. Koga zmija ugrize, i na guštericu preza!

Budući da je pitanje Salona Galić ostalo otvoreno još iz mandata Andre Krstulovića Opere, budući da su umjetnici Podrume izgubili u mandatu Ive Baldasara, a njihovi posljednji tragovi su iz Podrume pometeni nedavno, administracija Ivice Puljka, sadašnjega gradonačelnika, ima izbor – nastaviti niz po umjetnike i umjetnost pogibeljnih političkih odluka ili uzeti pola sata vremena i konačno napisati i potpisati ugovor s HULU-om. Sve ostalo bi bilo, da upotrijebimo nimalo pitijaski izraz – čisti bezobrazluk! ●

Vice Tomasović, bivši predsjednik HULU-a: To da bi umjetnici mogli ostati

PAJUN PALINOVIC/CROPIX

PREMIJERA PREDSTAVE ‘NIJE PAS BEŠTIJA’ U GKL-U

Šarko je još jednom pomaknuo granice

➔ Splitski lutkari još uvijek nas mogu iznenaditi i začuditi svojim dosegom. Ova predstava je svjetska - a naša

BOŽIDAR VUKIČEVIĆ/CROPIX

Jasmina Parić
slobodnadalmacija.hr

Lutkarske predstave za odraslu publiku u Hrvatskoj nisu česte. Stara je doduše istina da predstava za djecu potvrđuje svoju kvalitetu ako je zanimljiva i odraslima, ali Split je sada dobio pravu izvedbu za večernju scenu namijenjenu upravo odraslima.

Predstava “Nije pas beštija”, koju je prema “Pasjim noveletama” Miljenka Smoje dramaturgizirala Marina Vujčić, a režirao Goran Golovko, majstorski je rad svih sudionika u Gradskom kazalištu lutaka Split. Navikli smo odavno na visoke umjetničke dosege splitskoga lutkarskog ansambla, vještog i u animaciji objekata i u klasičnoj glumi, ali, pokazalo se, još uvijek nas mogu iznenaditi i začuditi. Granice su još jednom pomaknute.

Ovaj put nisu pokazali lica. Crni zastor spušten im je do koljena, a scenom šetaju, vuku se, trče i njihove vlastite noge i one “falše” koje istodobno pokreću, a sve je izvedeno tako spretno da ih je katkad teško razlikovati. Predstavu gledamo iz perspektive psa, Smojina mješanca Šarka. Karakter te pametne životinje nadopunjuje se osobnošću njegova gospodara u tolikoj mjeri da se neprikladnim čine izrazi i “životinja” i “gospodar”. Davno je Jakša Fiamengo u “Baladi o Šarku” napisao: Čovik je čovik, a pas je pas, za sve to vridi – ne i za nas.

Fellinijevska manira

Šarko je, kao malo koji pas na svijetu, dobio svoje novelete, baladu, prije 25 godina i monodramu Borisa Dvornika, a sada i lutkarsku predstavu. Sva ta slava i popularnost, naravno, izvire iz Smojinih tek-

stova, koji se i danas rado čitaju pa je tim prije bio teži i odgovorniji posao prenijeti ih u kazališni medij. Marina Vujčić obavila je golem dramaturški posao, koji je uključio i pisanje songova.

Iz “Noveleta”, ali i drugih dijelova Smojina opusa, odabrala je i u dramsku formu pretočila niz odnosa i situacija koje zapravo poznaju mnogi koji imaju psa za druga. Ali Šarko je imao tu sreću da mu je drug pisac pa je ostao ovjekovječen. Radnja je smještena u prvu polovinu devedesetih, pred kraj piščeva života. Naznačeno je to putem radijskih vijesti i Smojinih razmišljanja o nemilom vremenu – kakvo psi nikada ne bi izazvali – ali temelj radnje ipak je divan odnos dvaju bića koje spaja razumijevanje, staračke tegobe i beskrajna ljubav.

Goran Golovko majstorski je istkao zbivanja na sceni. Tijek izvedbe podsjeća na glazbenu kompoziciju u kojoj se promišljeno izmjenjuju “masovne” scene s mirisom mora i ljeta ili sumorne dalmatinske jeseni s živim, duhovitim dijalozima

Izvedba podsjeća na skladbu u kojoj se izmjenjuju scene s mirisom mora i dalmatinske jeseni s duhovitim dijalozima i smirenim monologom iz fotelje uz makinju

ma i smirenim monologom iz duboke fotelje uz kuckanje pišaće mašine. U fellinijevskoj maniri, nije zaobišao procesiju, sprovod ni neutažene strasti. Prava “šaka suza i vriča smijha”!

Bez krivog akcenta

Za veliki finale ostavio je Golovko fascinantnu sliku – golemu glavu starjelog psa u mutnom svjetlu, pred partencu. Uskladenim pokretima pektorica nevidljivih glumaca toj su višedijelnoj lutki dali i život na zalasku i čitavu skalu emocija.

Alin Antunović, Andrea Majica, Ivan Medić, Branimir Rakić i Sanja Vidan animirali su pse, Šarka i ljupku Pupu, rad Vesne Balabanić. Iza njihova posla očito stoji ozbiljno studiranje životinjskih kretnji u koje su diskretno uveli i malo ljudskih, a dodali su animacijama i dobru dozu humora. Valja istaknuti njihov govor – na čemu je redatelj osobito inzistirao – pa splitski dijalekt nema ni jednog krivog akcenta, a veoma točno pogođen je ponajprije Smojin govor te govor njegove žene Lepe i ostalog ljudskog društva.

Zaokružena glazbom Jakova Salečića i Frane Duila, kostimima Mladena Radovnikovića, doprinosom suradnice za scenski pokret Anje Ostojić, svjetlom Lucijana Rokija i tonom Franka Perića, ova predstava je – svjetska, a naša, splitska. ●

BOŽIDAR VUKIČEVIĆ/CROPIX